

[Gerda Møller.]

slutte mig fru Tove Nielsens bemærkninger, som jeg også tidligere har givet udtryk for her i salen, at vi absolut ikke kan acceptere en karakterskala på 4-5 trin, og når jeg siger det her, er det, fordi jeg ønsker, at ministeren skal vide det, før ministeren, som hun jo har lovet det i betænkningen, kommer op i undervisningsudvalget og drøfter spørgsmålet om karakterskalaen med os.

Under udvalgsarbejdet har udvalget beskæftiget sig med et par andre problemer af betydning. Det drejer sig bl. a. om § 5 og fritagelsesreglerne, når det gælder faget religion. Vi får nu efter ministerens ændringsforslag samme regler for fritagelse, som gælder for HF-eleverne, altså at det bliver elever, der tilhører et andet trossamfund, der efter anmodning kan fritages. Det finder vi er en væsentlig forbedring i forhold til den gældende regel, hvorefter eleven for at opnå et bedre eksamensresultat umiddelbart før eksamen kan komme og fortælle, at nu har han eller hun meldt sig ud af folkekirken, og dermed bede sig fritaget for undervisning i religion.

Også ministerens ændringsforslag om et elevgennemsnit på 12 i stedet for 15 på de private gymnasier hilser vi med tilfredshed, for vi ønsker ikke at være med til at gøre det vanskeligere for dem at overleve.

Det samme gælder ændringen med hensyn til aflønningen af de akademisk lønnede læreres undervisning i grundskolen og 10. klasser. Under førstebehandlingen gav jeg udtryk for det urimelige i den af ministeren foreslåede overgangsperiode på 4 år for de lærere, der enten skulle afskediges eller gå ned i løn, fordi de fratoges muligheden for at undervise i hovedskoleafdelingerne ved de offentlige og private gymnasier, der har en sådan hovedskole. Derfor er vi naturligvis tilfredse med, at ministeren har erkendt, at denne totale afvikling ikke har kunnet lade sig realisere uden samfundsmæssigt resourcespild og problemer for nogle af de bestående private gymnasieskoler. Som konsekvens heraf har ministeren suppleret overgangsordningen med en dispensationsordning, og det er vi tilfredse med.

Med hensyn til statsgymnasiernes fremtidige placering vil jeg understrege, hvad vi har givet udtryk for i betænkningen, nemlig at vi ønsker den centrale administration

bevaret af hensyn til en vis ensartethed, først og fremmest på det faglige niveau. Sporene fra den nye folkeskolelov skræmmer os, og derfor kan vi ikke følge de partier, der ønsker at lægge statsgymnasierne over i amternes regie. Vi er klar over, at der kan blive nogle økonomiske konsekvenser heraf, men dem er vi parate til at tage.

Jeg har, lige inden jeg går ned, et par bemærkninger til hr. Camre og til fru Lone Dybkjær:

Hr. Camre talte om, at efter vort ændringsforslag bliver eleverne tvunget til at træffe en afgørelse med hensyn til det fremtidige erhvervsvalg på et meget tidligt tidspunkt. Ja, det har jeg jo været inde på før. Alene det, at ministeren i sit eget lovforslag har en bestemmelse om, at eleverne skal have deltaget i tysk i 7., 8. og 9. klasse, bevirker jo, at eleverne allerede i slutningen af 6. klasse skal tage stilling til, om de vil i gymnasiet eller ej, så jeg kan altså ikke se, at vort ændringsforslag gør dette forhold værre.

Fru Lone Dybkjær sagde noget om, at vi på et tidligt tidspunkt ville tvinge eleverne ind på det udvidede kursusniveau. Ja men vi har jo altså i vort ændringsforslag taget højde for det, idet vi har lavet en dispensationsbestemmelse, så de elever, der er gået ind på grundkursus i 8. klasse, senere kan gå over på det udvidede niveau og aflægge prøve. Vi har altså også taget højde for det problem, som fru Lone Dybkjær var inde på.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at vi kan anbefale lovforslaget til vedtagelse med de af undervisningsministeren og de af et flertal stillede ændringsforslag.

Chr. Christensen (Kr.F):

Kristeligt folkeparti hører til de partier, der har stillet ændringsforslag nr. 2 om en ændret affattelse af § 14. Årsagen skal søges i, at en fri adgang til det nuværende gymnasium som foreslået af undervisningsministeren efter vor opfattelse vil betyde, at gymnasiet skal indrette sig efter de elever, der kommer der, og så er der jo stort set kun to muligheder. Den ene er, at gymnasiet i løbet af kort tid må skubbe de elever, der viser sig ikke at kunne klare kravene, fra sig, og det er ikke så få, det drejer sig om. I de sidste år er der årligt afvist ca. 1.000 ansø-